

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje międzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet ŁÓDZKI

MONITOR KOREAŃSKI

MARZEC 2023

POJEDNANIE NA LINII SEUL - TOKIO

Najważniejszym tematem w Korei Południowej w marcu było spotkanie prezydenta Yoon Suk-yeola i premiera Kishidy Fumio w Tokio. Tak jak w przeszłości w obliczu wyzwań związanych z bezpieczeństwem i gospodarką władze w Seulu i Tokio zdecydowały się zawiesić problem sporów historycznych na rzecz rozwoju dwustronnej współpracy. Krok ten spotkał się z aprobatą Waszyngtonu oraz znacznym sprzeciwem opinii publicznej w samej Korei Południowej.

I. WYDARZENIA SZCZEBŁA CENTRALNEGO

6 marca: rząd Korei Południowej formalnie zaproponował wypłacenie rekompensat ofiarom pracy przymusowej. Minister spraw zagranicznych Park Jin przekazał Japonii formalną propozycję wypłacenie odszkodowań 15 Koreańczykom, którzy złożyli sądowy pozew przeciwko japońskim firmom za pośrednictwem publicznej fundacji. W 2018 roku Sąd Najwyższy Korei Południowej nakazał firmom Mitsubishi Heavy Industries oraz Nippon Steel Corporation wypłacenie odszkodowań ofiarom przymusowej pracy w czasie japońskiej okupacji. Na rzecz fundacji darowizny mają przekazywać koreańskie firmy, które zyskały na traktacie z 1965 roku, który miał regulować dwustronne roszczenia między Japonią i Koreą Południową. Propozycja nie spotkała się z natychmiastową odpowiedzią ze strony japońskiej.

7 marca: propozycja prezydenta w sprawie rozwiązania kwestii odszkodowań za pracę przymusową została odrzucona przez ofiary. W odpowiedzi na wystosowaną do Japonii propozycję rozwiązania kwestii odszkodowań poprzez utworzenie prywatnej fundacji bez zaangażowania japońskich firm żyjące ofiary wzięły udział w konferencji prasowej. Propozycja została odrzucona, a poszkodowani oświadczyli, że nie przyjmą pieniędzy jeśli nie będą pochodzi bezpośrednio od japońskich firm. Oczekiwane są także ponowne przeprosiny ze strony japońskiej. Propozycja ta spotkała się także z krytyką opozycyjnej Partii Demokratycznej.

8 marca: W Waszyngtonie odbędzie się szczyt z udziałem prezydentów Joe Bidena i Yoon Suk-yeola. Biały Dom ogłosił datę szczytu, który ma celebrować 70. rocznicę sojuszu. 26 kwietnia przywódcy obu państw mają spotkać się w Waszyngtonie. Przewiduje się, że szczyt będzie kolejnym krokiem w kierunku wzmocnienia dwustronnego sojuszu poza kwestie związane wyłącznie z bezpieczeństwem. Będzie to trzecie oficjalne spotkanie obu przywódców.

8 marca: Kim Gi-hyeon został wybrany nowym liderem Partii Siła Narodu. Kim Gi-hyon, który posiadał poparcie prezydenta Yoon Suk-yeola zdobył prawie 53% głosów podczas krajowej konwencji partii. Pozostałymi kandydatami byli m.in.: były premier Hwang Kyo-ahn oraz Ahn Cheol-soo, który miał startować w ostatnich wyborach prezydenckich (ostatecznie wycofał się na rzecz prezydenta Yoon Suk-yeola, aby nie dzielić głosów konserwatystów). Wszyscy kandydaci z frakcji przeciwnej prezydentowi nie zebrali wielu głosów.

14 marca: reforma pracy stanęła pod znakiem zapytania. Prezydent Yoon Suk-yeol zarządził ponowne przyjrzenie się planowanej reformie pracy, która została ogłoszona 6 marca przez Ministerstwo Pracy. Pod lupą ma znaleźć się kwestia zwiększenia maksymalnego czasu pracy z obecnych 52 godzin w tygodniu do 69. Zmiana ta spotkała się z krytyką związków zawodowych, które uważają, że proponowane zmiany doprowadzą do nadużyć ze strony pracodawców – reforma ma oferować dodatkowe dni urlopu w związku z dłuższymi godzinami pracy, jednak brakuje w niej gwarancji, które nałożą taki obowiązek. Rząd nie zamierza wycofać się z pomysłu zwiększenia czasu pracy – zamierza przyrzeć się jednak przepisom, aby „zagwarantować ochronę zdrowia pracowników” według słów premiera Han Duck-soo.

16 marca: w Tokio odbył się szczyt z udziałem premiera Kishidy Fumio i prezydenta Yoon Suk-yeola. Podczas szczytu poruszono przede wszystkim kwestie gospodarcze oraz związane z bezpieczeństwem, aby naprawić relacje, które uległy znacznemu pogorszeniu w 2018 roku. Japoński rząd ogłosił, że zniesie restrykcje eksportowe na kluczowe materiały wykorzystywane w produkcji półprzewodników. Japonia ma także przywrócić Koreę Południową na listę zaufanych partnerów handlowych. Z kolei strona południowokoreańska zamierza wycofać skargę do WTO przeciwko Japonii. W agendzie szczytu nie znalazły się takie kwestie jak spory historyczne czy terytorialne.

20 marca: Japonia zaprosiła Koreę Południową do uczestnictwa w szczycie G7. Premier Japonii Kishida Fumio zaprosił prezydenta Yoon Suk-yeola do uczestnictwa w szczycie G7, który odbędzie się w Hiroszimie w maju. Ma być to znak odbudowy dwustronnych relacji.

22 marca: prokuratura wniosła oskarżenia przeciwko przewodniczącemu Partii Demokratycznej. Prokuratura oskarżyła Lee Jae-myunga o korupcję związaną z programem zagospodarowania terenu w Seongnam, gdy Lee pełnił urząd gubernatora prowincji Gyeonggi. Akt oskarżenia został wniesiony po 18 miesięcznym śledztwie, które rozpoczęło się przed wyborami prezydenckimi, w których startował Lee Jae-myung. Lider opozycji zaprzeczył zarzutom, a działania prokuratury nazwał odwetem politycznym.

28 marca: Korea Południowa wzmocniła współpracę militarną z Wietnamem. Szefowie ministerstw obrony narodowej Korei Południowej i Wietnamu Lee Jong-sup oraz Phan Van Giang spotkali się w Seulu, aby zrewidować dwustronną współpracę na płaszczyźnie obronności ze względu na podniesienie rangi dwustronnych stosunków do kompleksowego strategicznego partnerstwa w zeszłym roku. Współpraca ma zostać wzmocniona w takich obszarach jak cyberbezpieczeństwo czy technologie obronne. Ponadto od przyszłego miesiąca mają rozpocząć się regularne konsultacje morskie. Seul zachęcił także Wietnam do współpracy w przemyśle obronnym.

29 marca: szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego podał się do dymisji. Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego Kim Seong-han podał się do dymisji, a jego rezygnacja została przyjęta przez prezydenta Yoon Suk-yeola. Wcześniej w tym miesiącu z urzędu zrezygnowali także sekretarz protokołu Kim Il-beom oraz sekretarz spraw zagranicznych Lee Mun-hee. Wszyscy zajmowali się przygotowaniem do szczytu z udziałem prezydenta Joe Bidena w kwietniu – stąd spekulacje, że dymisje były związane z rozbieżnościami między Prezydentem a sekretarzami w sprawie harmonogramu. Tego samego dnia prezydent Yoon Suk-yeol mianował ambasadora Korei Południowej w Stanach Zjednoczonych Cho Tae-yonga na stanowisko szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego. Cho Tae-yong jest uznawany za „politycznego weterana” i specjalistę w stosunkach z USA. Wcześniej pełnił funkcję zastępcy dyrektora Biura Bezpieczeństwa Narodowego, a także wiceministra spraw zagranicznych.

29 marca: opozycja skrytykowała japońskie podręczniki. Lider Partii Demokratycznej Lee Jae-myung nazwał zaaprobowanie przez japoński rząd kontrowersyjnych podręczników do historii „zdradą” w stosunku do południowokoreańskiej polityki pojednania. Według opozycji kontrowersyjne podręczniki powinny zostać potraktowane jako prowokacja ze strony Japonii. Opozycja skrytykowała także administrację Yoon Suk-yeola za „dawanie przyzwolenia” Japonii na takie działania poprzez „dyplomację upokarzania” Korei Południowej.

30 marca: Korea Południowa wyraziła obawy wobec amerykańskich ustaw dotyczących półprzewodników i samochodów elektrycznych. Minister handlu Ahn Duk-geun spotkał się w Seulu z reprezentantką Stanów Zjednoczonych ds. handlu Katherine Tai. Podczas spotkania minister Ahn przekazał obawy południowokoreańskiego rządu dotyczące ustawy o redukcji inflacji (IRA) oraz ustawę CHIPS. W odniesieniu do tej pierwszej koreańscy producenci tacy jak Hyundai i Kia obawiają się utraty pozycji na amerykańskim rynku. Z kolei ta druga budzi obawy o wyciek poufnych danych. Seul chce także rozpocząć negocjacje w kwestii zniesienia ceł na wyroby stalowe, które wprowadził rząd Donalda Trumpa w 2018 roku. W tej kwestii Waszyngton negocjował do tej pory z UE, Japonią i Wielką Brytanią, ale nie podjął rozmów z Koreą Południową. Korea Południowa wyraziła nadzieję, że nierozstrzygnięte kwestie handlowe zostaną poruszone na nadchodzącym szczycie przywódców obu państw.

30 marca: Korea Południowa była gospodarzem spotkania regionalnego w ramach drugiego Szczytu dla Demokracji. W wydarzeniu zainicjowanym przez Stany Zjednoczone udział wzięli ministrowie oraz eksperci z regionu Indo-Pacyfiku. Wśród nich była reprezentantka Stanów Zjednoczonych ds. handlu Katherine Tai, koreański minister spraw zagranicznych Park Jin czy jego indonezyjska odpowiedniczka Retno Marsudi. Tematem przewodnim spotkania była promocja działań antykorupcyjnych.

30 marca: Zgromadzenie Narodowe przyjęło ustawę wspierającą przemysł półprzewodników. Korea Południowa przyjęła specjalną ustawę wprowadzającą ulgi podatkowe, które mają zachęcić producentów półprzewodników do inwestycji infrastrukturalnych w krajowych branżach strategicznych. Ustawa jest potocznie nazywana „K-Chips”. Ulgi przewidziane są zarówno dla konglomeratów, jak i sektora MŚP. Półprzewodniki stanowią jeden z najważniejszych koreańskich towarów eksportowych – wobec globalnego spowolnienia w tej branży Korea Południowa poszukuje sposobów na pobudzenie innowacyjności.

KOMENTARZ

Zjednoczenie w obozie rządzącym. Od samego początku swojej kadencji prezydent Yoon Suk-yeol borykał się z problemem podziału we własnej partii. Partia Siła Narodu była podzielona na dwa obozy – zwolenników prezydenta oraz zwolenników lidera partii, charyzmatycznego Lee Jun-seoka, który przyciągał

młodych konserwatywnych wyborców. Yoon Suk-yeol znalazł się wtedy w trudnej sytuacji, w której był atakowany nie tylko przez opozycję, ale i lidera Lee Jun-seoka. Jednak w 2022 roku członkostwo lidera partii zostało zawieszono ze względu na skandal korupcyjny. Teraz Yoon Suk-yeol może odetchnąć – wybory wewnętrzzpartyjne wygrał Kim Gi-hyeon z frakcji popierającej prezydenta. Zjednoczenie Partii Siła Narodu z rządem wzmocni szanse wyborcze konserwatystów – w południowokoreańskim systemie politycznym prezydent jest postrzegany jako przewodniczący (czy „twarz”) swojej partii. Biorąc pod uwagę problemy lidera opozycji, Lee Jae-myunga, oskarżanego o korupcję, konserwatyści mogą zyskać przewagę w kolejnych wyborach do Zgromadzenia Narodowego. Z kolei prezydent Yoon Suk-yeol może liczyć na większe zaangażowanie partii w popieranie reform.

Prezydent Yoon Suk-yeol skrytykowany za „upokarzający szczyt”. Szczyt Yoon Suk-yeol - Kishida Fumio spotkał się w Korei Południowej z natychmiastowym odzewem: falą protestów organizowanych przez stowarzyszenia obywatelskie, studentów oraz opozycyjną Partię Demokratyczną. Polityka prezydenta Yoon Suk-yeola wobec Japonii została okrzyknięta mianem „dyplomacji upokorzenia” w związku z propozycją utworzenia prywatnej fundacji zamiast żądania bezpośrednich rekompensat ze strony japońskiej dla ofiar przymusowej pracy. Najważniejszym wyzwaniem dla prezydenta Yoon Suk-yeola będzie nadchodzący szczyt z Joe Bidenem oraz kolejne spotkanie z premierem Kishidą – mogą one odwrócić obecną druzgoczącą krytykę, choć wydaje się mało prawdopodobne, aby poruszały kwestie sporów historycznych.

Poza protestami prezydent Yoon Suk-yeol musiał mierzyć się z doniesieniami medialnymi. „Oliwy do ognia” dołączyły rozbieżne doniesienia w prasie koreańskiej i japońskiej, wskazujące na różną agendę podczas szczytu. Według koreańskiego rządu takie kwestie jak spory historyczne, terytorialne czy zezwolenie na import owoców morza z okolic Fukushima nie były poruszane podczas szczytu. Z kolei w japońskich mediach pojawiły się wzmianki chociażby o obietnicy prezydenta Yoon Suk-yeola o przekonaniu koreańskiej opinii publicznej, co do kwestii związanych z Fukushima. Sprawa urosła do tego stopnia, że Biuro Prezydenta wydało odpowiednie oświadczenia, zaprzeczające doniesieniom.

W Korei Południowej jest jedno środowisko, które pozytywnie zareagowało na szczyt. Chodzi o środowiska biznesowe – to właśnie na płaszczyźnie gospodarczej najwięcej udało się osiągnąć. Zaledwie dwa tygodnie po szczycie doszło do biznesowej japońsko-koreańskiej konferencji z udziałem

przedstawicieli biznesu oraz rządu (w tym ministra przemysłu Lee Chang-yanga), podczas której omawiano możliwości wykorzystania poprawy dwustronnych relacji. Według sondażu przeprowadzonego przez koreańskie stowarzyszenie handlowe KITA prawie 64% koreańskich firm handlowych spodziewa się pozytywnego wpływu szczytu na biznes. W zeszłym roku handel z Japonią stanowił 6% całkowitej koreańskiej wymiany handlowej – dla porównania z Chinami wyniósł on 21,9%. Prezydent Yoon Suk-yeol prowadzi pro-biznesową politykę i poprawa relacji z Japonią może złagodzić problemy handlowe w relacjach z USA w związku z ustawami IRA i CHIPS. Wyzwania stojące przed administracją Yoon Suk-yeola po szczycie z premierem Japonii zostały także skomentowane we wpisie OSA Blog.

II. KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

3 marca: premier Korei Południowej nie wykluczył przekazania Ukrainie uzbrojenia. Premier Han Duck-soo w wywiadzie dla CNN nie wykluczył zmiany decyzji południowkoreańskiego rządu w sprawie nie wysyłania Ukrainie śmiertelnej broni. Jednocześnie podkreślił, że nie jest to kwestia obecnie omawiana. Korea Południowa w najbliższej przyszłości zamierza skupić się na pomocy humanitarnej. W tym samym wywiadzie premier odniósł się także do kwestii Korei Północnej - mimo prowokacji południowkoreański rząd nie zamierza rozwijać własnej broni nuklearnej lub starać się o ponowne rozmieszczenie w kraju broni amerykańskiej. Wcześniej rząd prezentował inne stanowisko. Zmiana może wynikać ze względu na presję ze strony Waszyngtonu, który zaprzeczył prowadzeniu rozmów z Seulem na temat broni jądrowej.

9 marca: polskie Ministerstwo Obrony Narodowej potwierdziło uzyskanie koreańskiej zgody na przekazanie Ukrainie „krabów”. Zarówno strona polska, jak i koreańska potwierdziły przekazanie Ukrainie armatohaubic samobieżnych, które zostały wykonane z wykorzystaniem koreańskich komponentów. Chociaż sprzęt został przekazany Ukrainie rok temu dopiero teraz informacja na temat koreańskiej zgody została upubliczniona. Więcej na ten temat w publikacji „FocusOSA”.

13-15 marca: w Seulu odbyły się konsultacje polityczne między Polską a Koreą Południową. Minister spraw zagranicznych Zbigniew Rau spotkał się ze swoim koreańskim odpowiednikiem Park Jinem, aby omówić szeroki zakres dwustronnej współpracy w ramach strategicznego partnerstwa. Podczas

konsultacji skupiono się przede wszystkim na sferze politycznej i gospodarczej. Szef polskiego MSZ spotkał się także z ministrem ds. zjednoczenia Kwon Young-se oraz szefem Biura Bezpieczeństwa Narodowego Kim Sung-hanem. Te spotkania dotyczyły przede wszystkim sytuacji na Półwyspie Koreańskim oraz rosyjskiej agresji na Ukrainę.

15 marca: Polska liczy na transfer technologii z Korei Południowej. Minister spraw zagranicznych Zbigniew Rau udzielił wywiadu koreańskiej agencji prasowej Yonhap, w którym odpowiadał na pytania związane ze współpracą w sektorze obronności. Minister Rau wyraził nadzieję na szybki transfer technologiczny, który umożliwi produkcję w Polsce. Polski rząd wyraził także zainteresowanie możliwością organizacji spotkania między prezydentami Andrzejem Dudą i Yoo Suk-yeolem w lipcu, kiedy południowkoreański przywódca będzie uczestniczył w szczycie NATO w Wilnie.

23 marca: współpraca między Czechami i Koreą Południową została omówiona w Seulu. Markéta Pekarová Adamová, przewodniczącą Izby Poselskiej w czeskim parlamencie została zaproszona przez premiera Han Duck-soo. Podczas spotkania omówiono możliwości rozwoju dwustronnych relacji, szczególnie na płaszczyźnie energetyki i ochrony zdrowia.

26 marca: Korea Południowa zniosła opłaty wizowe dla etnicznych Koreańczyków z Ukrainy. Ministerstwo Sprawiedliwości wprowadziło zwolnienie z opłat wizowych dla Koryoin (osób koreańskiego pochodzenia żyjących w Europie Wschodniej i Azji Środkowej), którzy uciekli z Ukrainy w związku z rosyjską inwazją. Opłaty te dotyczą m.in.: wniosków o przedłużenie pobytu. Od początku wybuchu wojny Korea Południowa podejmuje działania mające na celu uproszczenie procedur imigracyjnych dla Koryoin, a także wydawanie zezwoleń na pracę.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

13-23 marca: w Korei Południowej odbyły się manewry wojskowe Freedom Shield. Stany Zjednoczone i Korea Południowa przeprowadziły wspólne ćwiczenia wojskowe, które mają na celu odstraszenie Korei Północnej. Manewry te skupiają się przede wszystkim na zdolnościach obronnych.

14 marca: Korea Północna wystrzeliła dwie rakiety balistyczne. W odpowiedzi na regularne ćwiczenia wojskowe Korei Południowej i Stanów Zjednoczonych (Freedom Shield) Korea Północna wystrzeliła dwa pociski krótkiego zasięgu w kierunku Morza Wschodniego (Japońskiego). Prowokacja

została potępiona przez Seul jako „szkodliwa dla pokoju na Półwyspie Koreańskim”.

16 marca: Korea Północna wystrzeliła raketę o zasięgu międzykontynentalnym przed szczytem japońsko-południowokoreańskim. Pierwszy test pocisku międzykontynentalnego w tym miesiącu odbył się tuż przed szczytem z udziałem prezydenta Yoon Suk-yeola oraz premiera Kishidy Fumio. W odpowiedzi strona południowokoreańska zapowiedziała intensyfikację ćwiczeń wojskowych z sojusznikami oraz wzmocnienie trójstronnego sojuszu z USA i Japonią. Z kolei w trakcie szczytu postanowiono znormalizować porozumienie wywiadowcze GSOMIA, którego celem jest wymiana informacji wywiadowczych w związku z północnokoreańskimi prowokacjami.

21 marca: Korea Południowa w pełni przywróciła pakt GSOMIA. Porozumienie to dotyczy wymiany informacji wywiadowczych, przede wszystkim w odniesieniu do Korei Północnej. Korea Południowa przywróciła kanały dyplomatyczne związane z paktem. Wcześniej wymiana informacji wywiadowczych była ograniczana ze względu na ochłodzenie relacji dwustronnych w 2018 roku. Według Seulu wykorzystanie pełnego potencjału GSOMIA jest niezbędne wobec narastających prowokacji ze strony KRLD.

24 marca: Korea Południowa wezwała Pjongjang do spłaty pożyczki z 2007 roku. Ministerstwo ds. Zjednoczenia wezwało Koreę Północną do spłaty pożyczki w formie surowców przemysłowych, wartych 80 mln dolarów. Na mocy zawartego w 2007 roku Korea Południowa przekazała Pjongjangowi surowce, które miały pomóc w rozwoju przemysłu lekkiego. Porozumienie przewidywało spłatę w postaci cynku i innych minerałów.

24 marca: Tokio i Seul omówiły możliwości wzmocnienia współpracy wobec północnokoreańskich prowokacji. Minister ds. zjednoczenia Kwon Young-se spotkał się w Tokio z ministrem spraw zagranicznych Hayashim Yoshimasą. Obie strony omówiły dwustronną współpracę w odniesieniu do Korei Północnej. Jednym z omówionych zagadnień była nierozwiązana kwestia Japończyków uprowadzonych przez KRLD. Strona południowokoreańska zaproponowała utworzenie kanału komunikacyjnego między Ministerstwem ds. Zjednoczenia a japońskim MSZ.

24 marca: Korea Południowa i Stany Zjednoczone zwiększyły gotowość bojową wobec północnokoreańskich rakiet. Ministerstwo Obrony Korei Południowej oraz Siły Zbrojne USA w Korei (USFK) wydały oświadczenie dotyczące przeprowadzenia pierwszych wspólnych ćwiczeń z wykorzystaniem zdalnej wyrzutni THAAD. Rząd południowokoreański oświadczył, że planuje przyspieszyć przekształcenie wyrzutni THAAD w stałą instalację – ze względu na

sprzeciw Chin od 2017 roku instalacja ma charakter tymczasowy. Według sojuszników zagrożenie ze strony KRLD wymaga zwiększenia gotowości bojowej poprzez manewry z wykorzystaniem systemu antybalistycznego THAAD.

28 marca: prezydent Yoon Suk-yeol zamierza zaostrzyć politykę związaną z pomocą humanitarną Korei Północnej. Minister ds. zjednoczenia Kwon Young-se przedstawił podczas posiedzenia Rady Ministrów raport dotyczący praw człowieka w Korei Północnej. W odpowiedzi prezydent Yoon Suk-yeol oświadczył, że Pjongjang nie powinien otrzymać „nawet jednego wona” dopóki będzie rozwijać program nuklearny. Prezydent skrytykował politykę pomocy gospodarczej poprzedniego rządu. Stanowisko to jest odzwierciedleniem nowej polityki międzykoreańskiej, pokrywającej się z założeniami Waszyngtonu – brak jakichkolwiek ustępstw dopóki KRLD nie podejmie kroków w kierunku denuklearyzacji. Na kilka godzin przed posiedzeniem Rady Ministrów Korea Północna opublikowała zdjęcia dotyczące zwiększenia produkcji materiałów nuklearnych oraz rozwoju miniaturyzacji głowic. Natomiast w odwołaniu do raportu Pjongjang został skrytykowany za łamanie praw człowieka. Prezydent Yoon Suk-yeol zachęcił ministerstwa do wykorzystania wyników raportu w celu informowania w kraju i za granicą o sytuacji humanitarnej w KRLD.

28 marca: amerykański lotniskowiec o napędzie atomowym przybył do Busan. Według Waszyngtonu obecność lotniskowca USS Nimitz ma służyć podkreśleniu gotowości sojuszników do poradzenia sobie z zagrożeniami ze strony KRLD. W odpowiedzi na powtarzające się w marcu groźby użycia broni nuklearnej, w tym wystrzelenie przez Pjongjang pocisków balistycznych załadowanych prototypami głowic nuklearnych. Dzień wcześniej w ramach protestu przeciwko planowanym ćwiczeniom morskim z wykorzystaniem lotniskowca Korea Północna wystrzeliła dwie rakiety balistyczne krótkiego zasięgu w kierunku Morza Wschodniego (Japońskiego).

KOMENTARZ

Korea Północna prawdopodobnie nasili prowokacje w kwietniu. Biorąc pod uwagę reakcję Pjongjangu na wspólne manewry wojskowe Stanów Zjednoczonych i Korei Południowej oraz na szczyt Yoon - Kishida, w kwietniu należy spodziewać się nasilenia prowokacji. Na kwiecień został zapowiedziany szczyt Yoon – Biden, a odwilż w relacjach z Tokio oznacza intensyfikację trójstronnych manewrów. Do tego w kwietniu przypadają ważne daty w północnokoreańskim kalendarzu: urodziny Kim Il-sunga (Kim Ir Sena) czy rocznica inauguracji Kim Jong-una na przewodniczącego KRLD. Z reguły Korea Północna łączy testy raketowe, nuklearne lub inne manifestacje militarnej

potęgi z ważnymi wydarzeniami politycznymi – nie tylko w kraju, ale i za granicą. Warto zwrócić także uwagę, że Pjongjang nie powstrzymał się od prowokacji nawet w obliczu obecności strategicznego uzbrojenia USA w Korei Południowej (jak lotniskowce o napędzie nuklearnym). Jest to pewna zmiana w porównaniu do poprzednich lat, sugerująca rosnącą pewność siebie Korei Północnej wobec amerykańskiej potęgi militarnej. Tym samym obecność amerykańskich lotniskowców ma wymiar bardziej symboliczny (jako elementu rozszerzonego odstraszania) niż strategiczny.

Jednocześnie administracja Yoon Suk-yeola utrzymuje twarde stanowisko wobec KRLD. Kierując się pro-amerykańską polityką Seul będzie chciał zmanifestować stanowisko zerowej tolerancji dla północnokoreańskich prowokacji. Ten kierunek był już widoczny w marcu, kiedy Korea Południowa przeprowadziła szereg manewrów wojskowych mimo potępienia ze strony Pjongjangu, a prezydent Yoon Suk-yeol oświadczył, że jego rząd nie zamierza przekazać „nawet jednego wona” na żadne formy pomocy Korei Północnej dopóki reżim będzie rozwijać program raketowy i nuklearny.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

